

РЕШЕНИЕ

№ 11503

гр. София, 03.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 155 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЯ П. СТОЯНОВА

при участието на секретаря БЕЛОСЛАВА В. ИСПИРИДОНОВА
като разгледа докладваното от ПЕТЯ П. СТОЯНОВА Гражданско дело № 20221110114588 по описа за 2022 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

№

03.07.2023 година

град София

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД
състав

III ГО, сто петдесет и пети

На двадесет и трети май

две хиляди двадесет и трета година

в публично заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ПЕТЯ П. СТОЯНОВА

Секретар Белослава Испиридонова

Прокурор

като разгледа докладваното от съдия Петя П. Стоянова

гражданско дело номер 14588 по описа за 2022 година на СРС, 155 състав,

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на ЗК “....” АД, с ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: ....., представлявано от изпълнителните директори ....., против ....., с ЕИК ....., с адрес: гр. ....., представлявана от кмета ....., Ищецът, чрез процесуалния си представител, твърди, че подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, по което било образувано гр.д. № 69676/2021 г. по описа на СРС, 155 състав. По повод на подадено възражение от длъжника и дадени от съда указания ищецът предявява исковата си претенция. Твърди, че на 05.10.2018 г. в гр. София, при движение по ул. „Беловодски път“ № 5 от местността Златните мостове в посока кв. Бояна и срещу местността Белата вода водачът К. И. М. на лек автомобил „Ягуар Х Тайп“, с рег. № СВ7538АА, реализирал ПТП, като попаднал в несигнализирана и небезопасна дупка на пътното платно, при което били причинени вреди по автомобила. За настъпилото ПТП бил съставен протокол за ПТП № 1715078 от 04.10.2018 г. За автомобила имало сключен застрахователен договор по застраховка „Каско“ при ищеца с полица № 93001710107881 със срок на валидност от 19.12.2017 г. до 18.12.2018 г. При ищеца била подадена претенция, по която образувана преписка по щета № 0000-1261-18-277909, по която ищецът платил застрахователно обезщетение в размер от 419,29 лв. и направил ликвидационни разноски в размер на 10 лв. Твърди, че мястото, където е настъпило ПТП-то е общинска собственост, като изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществява от общините, поради което и ответникът е бил длъжен да вземе необходимите мерки. Излагат се твърдения, че ищецът е поканил ответника да плати дължимото обезщетение, но до предявяване на искането ответникът не извърши плащане. Моли съда да постанови решение, с което да установи по отношение на ответника, че .... дължи на ЗК “....” АД сумата от 429,29 лв. - главница, представляваща дължимо застрахователно обезщетение по преписка по щета № 0000-1261-18-277909, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 06.12.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, както и направените по делото разноски. Ангажира доказателства.

В съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния си представител, поддържа исковата молба. Моли съда да уважи предявения иск, претендира направените по делото разноски. В законоустановения срок е постъпил отговор на исковата молба по смисъла на чл. 131 от ГПК от ответника ....., подаден от надлежно упълномощен процесуален представител. С отговора предявеният иск се оспорва по основание и размер. Оспорва наличието на пасивна материалноправна легитимация, както и механизма на извършване на ПТП-то и настъпилите увреждания. Оспорва протокола за ПТП. Оспорва размера на претърпените вреди и платеното от застрахователя обезщетение като прекомерно. Прави възражение за

погасителна давност на претендираната лихва. Твърди, че е изпълнявал задълженията си по поддържане на общинските пътища. Излагат се подробни съображения. С отговора на исковата си молба ответникът е направил искане за привличане в делото на „....” АД, в качеството му на трето лице помагач на ищеца, като излага съображенията си за наличие на правен интерес. Моли съда да отхвърли исковата претенция като неоснователна и недоказана, претендира направените по делото разноски. Ангажира доказателства.

В съдебно заседание ответникът чрез процесуалния си представител, оспорва исковата молба, поддържа отговора. Моли съда да отхвърли предявения иск, претендира направените по делото разноски.

С протоколно определение от 16.02.2023 г. „....” АД е конституирано като трето лице – помагач на страната на ответника по предявените иски претенции, а с определение от 01.03.2023 г. съдът е приел за съвместно разглеждане предявения от .... против „....” АД обратен иск при условие на евентуалност за осъждане на „....” АД да заплати на .... сумата от 429,29 лв. - главница, представляваща дължимо застрахователно обезщетение, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 06.12.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, както и направените по делото разноски.

В съдебно заседание ищецът по обратния иск, чрез процесуалния си представител, поддържа иска. Моли съда да се произнесе по предявения обратен иск, претендира направените по делото разноски.

В законоустановения срок е депозиран отговор на исковата молба по обратния иск от „....” АД, с който предявеният при условията на евентуалност обратен иск се оспорва като неоснователен. В отговора са изложени подробни съображения за неоснователността на предявения иск. Ответникът се позовава на сключения между страните договор за обществена поръчка, както и на посочената в отговора съдебна практика. Оспорва наличието на отговорност за изпълнението по сключения между страните договор. Моли съда да отхвърли исковата претенция, претендира направените по делото разноски.

В съдебно заседание ответникът по обратния иск, редовно призован, не изпраща представител, не ангажира доказателства.

Така предявените иски претенции са с правно основание чл. 422 във връзка с чл. 415, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 412, ал. 1 от КЗ във връзка с чл. 49 от ЗЗД и чл. 45, ал. 1 от ЗЗД. Направено е възражение по чл. 111, б. „в“ от ЗЗД, както и искане по реда на чл. 78, ал. 1 и ал. 3 от ГПК.

Съдът, въз основа на събраните по делото доказателства, преценени съобразно разпоредбата на чл. 12 от ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От приложеното гр.д. № 69676/2021 г. по описа на СРС, 155 състав, е видно, че на 20.12.2021 г. съдът е издал заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, по силата на която .... е осъдена да заплати на ЗК „....” АД сумата от 429,29 лв. - главница, представляваща дължимо застрахователно обезщетение по преписка по щета № 0000-1261-

18-277909, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 06.12.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, а също и сумата от 75 лв. – направени по делото разноси, от които: сумата от 25 лв. – платена държавна такса и сумата от 50 лв. – юрисконсултско възнаграждение. По повод на постъпило възражение от длъжника .... и дадени от съда указания в предвидения едномесечен срок заявителят ЗК “...” АД, ищец в настоящото производство, е предявил установителен иск.

От приетия като доказателство заверен препис от протокол за ПТП № 1715078 от 05.10.2018 г., съставен от мл. автоконтрольор при СДВР, се установява, че на 05.10.2018 г. е било реализирано ПТП с участник: лек автомобил „Ягуар Х Тайп“, с рег. № СВ7538АА, управляван от К. И. М., попаднал в несигнализирана и небезопасна дупка в средата на пътното платно, при което било реализирано ПТП и били причинени вреди на лекия автомобил.

От приетия по делото като писмено доказателство заверен препис от застрахователна полица № 93001710107881 от 15.12.2017 г., е видно, че между „М. консулт“ ЕООД, в качеството му на собственик на лек автомобил „Ягуар Х Тайп“, с рег. № СВ7538АА, и ищцовото дружество, е бил сключен договор за застраховка “Каско”, като срокът на покритие е от 19.12.2017 г. до 18.12.2018 г.

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че при ЗК “...” АД е била образувана преписка по щета № 0000-1261-18-277909, по повод постъпило уведомление, по която щета на 28.12.2018 г. застрахователят е платил обезщетение в размер на 419,92 лв. по сметката на „М. консулт“ ЕООД.

Като доказателство по делото е приета и административната преписка по изготвяне на протокола за ПТП № 1715078 от 05.10.2018 г.

От представения от ответника заверен препис от договор от 11.06.2015 г. се установява, че .... е възложила на „....“ АД извършването на територията на ....., I зона, райони „Витоша“, „Лозенец“, „Средец“ и „Триадица“ дейностите по поддържане и текущ ремонт на уличната мрежа и пътните съоръжения, включително изграждане, изработване и поддържане на средства за организация на движението на посочени в договора обекти, включени в обхвата на посочената зона за срок от 48 месеца. От приетия като доказателство констативен протокол от 11.10.2018 г. се установяват извършените работи от изпълнителя, приети от възложителя ....., Като доказателства по делото са приети протокол за месечна инспекция и фактура за извършеното плащане на възложените работи.

От приетото по делото заключение на вещото лице по назначената съдебна автотехническа експертиза – основно и допълнително, неоспорено, което съдът възприема като обективно и безпристрастно, се установява механизмът на настъпилото ПТП, съответствие на описаните в опис-заключение на застрахователя щети на механизма на ПТП-то, както и стойността на причинените щети към датата на настъпване на застрахователното събитие, като стойността на причинените щети към датата на настъпване на застрахователното събитие по средни пазарни цени на материалите и труда, необходим за

отстраняване на повредите по лек автомобил „Ягуар Х Тайп“, с рег. № СВ7538АА, при ремонт с нови части без начислен ДДС е 349,16 лв., а с начислен ДДС - 418,99 лв. Вещото лице установява, че при наличие на дупка с посочените размери, настъпилото увреждане не се влияе съществено от скоростта на движение на автомобил. Увреждането може да се реализира и при движение със скорост от 20 км/ч.

От разпита на свидетеля М. се установява, че през 2018 г. е управлявал лек автомобил „Ягуар Х Тайп“, като при движение от Витоша към Околовръстния път е преминал през дупка, в резултат на което настъпило увреждане на автомобила. Били спусани предна и задна дясна гума и джантите били леко изкривени. Дупката била около 80 см, с широчина 50 см и дълбочина 10 см, с остри ръбове. Свидетелят също така установява, че дупката не била обезопасена. Съдът възприема изцяло показанията на свидетеля, тъй като същите кореспондират с останалите събрани по делото доказателства.

При така установената фактическа обстановка за съда се налагат следните изводи:

По делото е безспорно установено, че към момента на настъпване на застрахователното събитие е било налице валидно застрахователно правоотношение между увреденото лице и ищцовото застрахователно дружество.

Съгласно разпоредбата на чл. 412 ал. 1 от КЗ урежда регресното право на застрахователя по имуществена застраховка „Каско“ да претендира платеното от третото лице, причинило повредата на застрахованата вещ или от неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“. Застрахователят, който е платил обезщетение, встъпва в правата, които застрахованият има срещу третото лице или неговия застраховател. За да се ангажира тази отговорност следва да се докажат елементите от фактическия състав на деликта, а именно: противоправно поведение, вреди и причинна връзка между противоправното поведение на причинителя на вредите и твърдените от ищеца причинени вреди.

В срока на действие на договора и в рамките на покритите от застраховката рискове, застрахованият автомобил е бил увреден, вследствие преминаване на водача през необезопасено препятствие /дупка/ на платното за движение, при което са нанесени щети на лекия автомобил, като водачът няма вина. На основание сключения договор за застраховка „Каско“ и настъпило застрахователно събитие ищцовото дружество е платило обезщетение в размер 419,92 лв., видно от приложеното платежно нареждане. По делото липсват данни ответникът да е възстановил тази сума на застрахователя. Предвид извършеното плащане, съгласно чл. 412 от КЗ, ищецът е встъпил в правата на застрахования срещу причинителя на вредата.

По делото не се спори, че улиците в населените места са общинска собственост съгласно чл. 2 от ЗОС. В случая следва да се отбележи, че заключението на вещото лице по назначената съдебно-автотехническа експертиза съдът преценява с оглед на всички събрани по делото доказателства. Ето защо и в полза на увреденото лице, в случая собственика на автомобила, е възникнало право да иска обезвреда на основание чл. 45 от ЗЗД. С оглед на

извършеното плащане и встъпването на застрахователя в правата на застрахованото лице срещу причинителя на вредата, съдът намира, че са налице условията за ангажиране на отговорността на ответника, по отношение на застрахователя, съгласно чл. 412 от КЗ.

С оглед на изложеното по-горе съдът приема, че е налице фактическия състав на чл. 412 от КЗ и в полза на ищеца е възникнало право да встъпи в правата на пострадалото лице до размера на платеното обезщетение, а именно 418,99 лв., с оглед установения от вещото лице размер на щетите. От събраните писмени доказателства се установява, че ищецът е извършил ликвидационни разноски в размер на 10 лв. Ето защо исковата претенция като основателна и доказана следва да бъде уважена в размера от 428,99 лв., като за разликата над тази сума до първоначално претендирания размер от 429,92 лв. същата следва да бъде отхвърлена.

По отношение на направеното възражение за погасителна давност по смисъла на чл. 110 от ЗЗД, съдът намира следното: От събраните по делото доказателства се установява, че инцидентът е настъпил на 05.10.2018 г. Към датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК – 06.12.2021 г. не е настъпила предвидената в закона потгодишна давност. Ето защо възражението като неоснователно следва да бъде оставено без уважение.

Съдът намира за основателно искането за заплащане на законната лихва върху главницата, считано от подаване на заявлението за издаване на заповед по чл. 410 от ГПК – 06.12.2021 г. до окончателното изплащане на сумата, поради което същото следва да бъде уважена.

По отношение на предявения обратен иск при условие на евентуалност, съдът намира следното:

С оглед основателността на първоначално предявената искова претенция, съдът следва да се произнесе и по обратния иск, предявен и приет за съвместно разглеждане в настоящото производство при условията на евентуалност. По съществото на иска, съдът намира следното:

По делото е безспорно установено, че .... е възложила на ответника по обратния иск извършването на територията на ...., I зона, райони „Витоша“, „Лозенец“, „Средец“ и „Триадица“ дейностите по поддържане и текущ ремонт на уличната мрежа и пътните съоръжения, включително изграждане, изработване и поддържане на средства за организация на движението на посочени в договора обекти, включени в обхвата на посочената зона за срок от 48 месеца. От приложената към договора стойностна сметка се установява, че Беловодски път, мястото, където е настъпило ПТП-то, е включен в обхвата на договора. Съдът приема, че към момента на настъпване на застрахованото събитие е налице валидно сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“, като настъпилото на 05.10.2018 г. събитие представлява покрит риск. Налице е причинна връзка между правопораждащите факти по първоначалния и обратния иск, поради което изходът на спора по първоначалния иск е породил регресни права на подпомаганата страна – Столична срещу третото лице – помагач на страната на ответника по първоначалния иск – „....“ АД. Горното

налага извода, че предявеният обратен иск е основателен и доказан, поради което следва да бъде уважен за сумата от 428,99 лв., при условие, че Столимна община заплати сумата, която е осъдена да плати като ответник по първоначалния иск.

С оглед основателността на предявения обратен иск, съдът намира за основателна и претенцията за заплащане на законната лихва върху главницата, считано от предявяване на исковата претенция – 06.12.2021 г. до окончателното изплащане на сумата.

По отношение на претенцията за установяване размера на дължимите в заповедното производство разноски, съобразно с т. 12 от ТР 4/2013 от 18.06.2014 г. на ОСГТК на ВКС, съдът следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени в заповедното производство, съобразно с изхода от спора и да разпреди отговорността за направените разноски. Съобразно с чл. 81 от ГПК във връзка с чл. 78, ал. 1 от ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените в заповедното производство разноски в размер на 74,84 лв. от общо направените разноски в размер на 75 лв., от които: сумата от 25 лв. – платена държавна такса и сумата от 50 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

По отношение на искането за присъждане на направените по делото разноски от процесуалния представител на ищцовото дружество, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 от ГПК, съдът намира същото за основателно, като съразмерно с уважената част от исковата претенция в тежест на ответника следва да бъдат възложени направените от ищеца разноски в размер на 463,99 лв. от общо направените разноски в размер на 465 лв., от които: сумата от 25 лв. – платена държавна такса, сумата от 300 лв. – възнаграждение за вещо лице, сумата от 40 лв. – възнаграждение за свидетел и сумата от 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

По отношение на направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на направените по делото разноски, същото се явява основателно съобразно с чл. 78, ал. 3 и ал. 8 от ГПК и съразмерно с отхвърлената част от исковите претенции, поради което разноски в полза на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 0,87 лв. от общо направените разноски в размер на 400 лв., от които: сумата от 300 лв. – възнаграждение за вещо лице и сумата от 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

Съгласно чл. 78, ал. 10 от ГПК на третото лице помагач не се присъждат разноски, но то дължи разноските, които е причинило със своите процесуални действия. Ето защо за съда се налага извод, че доколкото в тежест на ответника са възложени разноски в общ размер на 463,99 лв. в исковото производство и 74,84 лв. в заповедното производство, и ответникът е направил разноски в производството по обратния иск в размер на 149,68 лв., дължими съразмерно на уважената част от исковата претенция, от общо направените разноски от 150 лв., от които: сумата от 50 лв. – платена държавна такса и сумата от 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение, то третото лице помагач следва да заплати на ищеца направените разноски по обратния иск от 149,68 лв., а при условие на евентуалност, в случай, че ответникът по главния иск плати на ищеца направените разноски от 463,99 лв. и 74,84 лв., както и посочената сума.

Р Е Ш И :

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените иски претенции от ЗК “....” АД, с ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: ....., представлявано от изпълнителните директори ....., против ....., с ЕИК ....., с адрес: гр. ....., представлявана от кмета ....., че .... дължи на ЗК “....” АД, на основание чл. 422 във връзка с чл. 415, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 412, ал. 1 от КЗ във връзка с чл. 49 от ЗЗД и чл. 45, ал. 1 от ЗЗД, сумата от 428,99 лв. /четиристотин двадесет и осем лева и деветдесет и девет стотинки/ - главница, представляваща дължимо застрахователно обезщетение по преписка по щета № 0000-1261-18-277909, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 06.12.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, като ОТХВЪРЛЯ исковата претенция за главница за сумата над 428,99 лв. до първоначално претендирания размер от 429,29 лв. /четиристотин двадесет и девет лева и деветдесет и две стотинки/.

ОСЪЖДА ....., с ЕИК ....., с адрес: гр. ....., представлявана от кмета ....., ДА ЗАПЛАТИ на ЗК “....” АД, с ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: ....., представлявано от изпълнителните директори ....., на основание чл. 81 от ГПК във връзка с чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата от 74,84 лв. /седемдесет и четири лева и осемдесет и четири стотинки/, представляваща направени по делото разноси в производството по издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 22874 от 20.12.2021 г. по гр.д. № 69676/2021 г. по описа на СРС, 155 състав.

ОСЪЖДА ....., с ЕИК ....., с адрес: гр. ....., представлявана от кмета ....., ДА ЗАПЛАТИ на ЗК “....” АД, с ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: ....., представлявано от изпълнителните директори ....., основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 от ГПК сумата от 463,99 лв. /четиристотин шестдесет и три лева и деветдесет и девет стотинки/, представляваща направени по делото разноси.

ОСЪЖДА ЗК “....” АД, с ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: ....., представлявано от изпълнителните директори ....., ДА ЗАПЛАТИ на ....., с адрес: гр. София, ул. ”Московска” № 33, представлявана от кмета ....., на основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 от ГПК сумата от 0,87 лв. /осемдесет и седем стотинки/, представляваща направени по делото разноси.

ОСЪЖДА ....” АД, с ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: гр. ...., ул. ”....” № 12, представлявано от ....., ДА ЗАПЛАТИ на ....., с ЕИК ....., с адрес: гр. ....., представлявана от кмета ....., по предявения обратен иск, сумата от 428,99 лв. /четиристотин двадесет и осем лева и деветдесет и девет стотинки/ - главница, представляваща дължимо застрахователно обезщетение по преписка по щета № 0000-1261-18-277909, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 06.12.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, както и сумата от 74,84 лв. /седемдесет и четири лева и осемдесет и четири стотинки/.

представляваща направени по делото разноски в заповедното производство и сумата от 463,99 лв. /четиристотин шестдесет и три лева и деветдесет и девет стотинки/, представляваща направени разноски в исковото производство, при условие, че .... заплати сумите, които е осъдена да плати като ответник по първоначалния иск.

ОСЪЖДА „....” АД, с ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: гр. ...., ул. ”....” № 12, представлявано от ....., ДА ЗАПЛАТИ на ....., с ЕИК ....., с адрес: гр. ....., представлявана от кмета ....., на основание чл. 78, ал. 10 от ГПК, сумата от 149,68 лв. /сто четиридесет и девет лева и шестдесет и осем стотинки/, представляваща направени по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на „....” АД, с ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: гр. ...., ул. ”....” № 12, представлявано от ....., в качеството му на трето лице помагач на страната на ....., с ЕИК .....

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Софийски градски съд.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____